

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Габрово, 11.04.2019 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на тринадесети март две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛОЗАР РАЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИН КОСЕВ

ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **ЕЛКА СТАНЧЕВА** и с участието на прокурор **МИЛЧО ГЕНЖОВ** като разгледа докладваното от съдия Д. Гишина адм. дело № 341 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Първоначално производството е образувано по протест на прокурор в Окръжна прокуратура – Габрово против чл. 44, ал. 1, т. 1 от Наредба за реда и условията за установяване на жилищни нужди, настаняване и продажба на общински жилища, приета от Общински съвет – Севлиево с Решение № 185 от 31.10.2012 година, с искане за отмяна или прогласяване нищожността на протестираната разпоредба.

Депозирани са допълнителен протест от прокурор в Окръжна прокуратура – Габрово, вх. № СДА-01-33 от 09.01.2019 година, който е против чл. 10, ал. 1, т. 1 и чл. 38, ал. 2 в частта на условието кандидатите да са български граждани, чл. 38, ал. 1 и чл. 44, ал. 1, изр. 1 от Наредба за реда и условията за установяване на жилищни нужди, настаняване и продажба на общински жилища, приета от Общински съвет – Севлиево с Решение № 185 от 31.10.2012 година.

В протестите се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваните разпоредби поради противоречието им с нормативни актове от по-висок ранг – Конституция на Република България /КРБ/ – чл. 26, ал. 2, Закон за общинската собственост – чл. 43, чл. 45, ал. 1 и чл. 42, ал. 1 и 2.

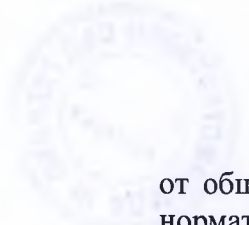
В открито съдебно заседание за Окръжна прокуратура – Габрово се явява прокурор Милчо Генжов, който поддържа подадения протест, както и искането по същество.

Ответната страна Общински съвет – Севлиево не се представлява в открито съдебно заседание, не се заявява становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протеста и отмяна на атакуваните текстове от Наредбата.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като обявление е публикувано в бр. 11 от 05.02.2019 година на „Държавен вестник“ /л. 54/, обявено е на таблото на Административен съд – Габрово /л. 55-56/ и интернет страницата на Върховен административен съд /л. 53/. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу текстове от която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет

от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. В случая няма данни да е нарушено и уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Наредбата за реда и условията за установяване на жилищни нужди, настаняване и продажба на общински жилища /л. 18-23/ е приета от Общински съвет – Севлиево с Решение № 185 от 31.10.2012 година /л. 17/ с 25 гласа „за“ от присъствали 25 общински съветници, при общ брой на съветниците - 29. Наредбата е приета по предложение на Кмета на Община Севлиево /л. 11/. От приложената преписка се установява, че файл с неизвестно съдържание и с наименование Проект на нова „НАРЕДБА ЗА РЕДА И УСЛОВИЯТА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЖИЛИЩНИ НУЖДИ, НАСТАНЯВАНЕ И ПРОДАЖБА НА ОБЩИНСКИ ЖИЛИЩА“ е публикуван на неустановена дата най-вероятно в сайта на Община Севлиево /л. 8/.

Съгласно Решение № 185 от 31.10.2012 година на Общински съвет – Севлиево процесната Наредба е приета на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл. 45а, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/. Според чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Чл. 45а, ал. 1 от ЗОС гласи, че условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в жилищата по чл. 43 и 45 се определят с наредба на общинския съвет.

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

Анализът на посочените по-горе разпоредби сочи, че общинският съвет е компетентният орган да приема наредби от местно значение, и в частност да приеме наредба, регламентираща реда и условията за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в жилищата по чл. 43 и 45 и ведомствените жилища на общината /аргумент от чл. 45а, ал. 2 от ЗОС/, каквато е Наредбата, текстове от която са оспорени с процесния протест. От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен.

Съгласно протестираната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредбата, право да кандидатстват за настаняване в общински жилища от фонд „Настаняване под наем“

имат български граждани и техните семейства, когато всички отговарят на следните условия: не притежават жилище, вила или идеални части от такива имоти на територията на страната, освен когато същите са освидетелствани със заповед по реда на Закона за устройство на територията /т. 1/. В допълнителния протест посочената разпоредба се протестира във връзка с условието кандидатите да са български граждани, като се навеждат доводи за противоречие с чл. 26, ал. 2 от КРБ, според която чужденците, които пребивават в Република България, имат всички права и задължения по тази Конституция с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство. В протеста се сочи, че самата КРБ не предвижда такова ограничение при покупката на общински жилища, а протестираният текст е в противоречие със специалния закон ЗОС, в който след изменението на чл. 43 през 2001 година изискването за българско гражданство е отпаднало и към момента няма текст, въвеждащ такова при покупка на общинско жилище.

Съгласно първоначалната редакция на чл. 43 от ЗОС /ал. 1/ в жилищата за отдаване под наем се настаняват нуждаещи се от жилище български граждани, чиято жилищна нужда се установява при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. С изменението на цитираната норма, публикувано в ДВ бр. 101 от 2004 година, отпада изискването нуждаещите се лица да са български граждани. При тези данни правилно протестиращата страна се позовава на нормата на чл. 26, ал. 2 от КРБ, съгласно която чужденците, които пребивават в Република България, имат всички права и задължения по тази Конституция с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство. В случая в специалния закон ЗОС отпада изискването нуждаещите се лица, които имат право на настаняване в общински жилища, да са български граждани. Съгласно чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ нормативният акт трябва да съответствува на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. От изложеното следва, че изискването нуждаещите се лица, кандидатстващи за настаняване в общински жилища, да са български граждани е в противоречие с чл. 26, ал. 2 от КРБ и чл. 43 от ЗОС. Коментираното условие обаче се съдържа в разпоредбата на ал. 1 на чл. 10 от Наредбата, а е протестирана разпоредбата чл. 10, ал. 1, **т. 1** от ЗОС, която въвежда като условие кандидатите да не притежават жилище, вила или идеални части от такива имоти на територията на страната, освен когато същите са освидетелствани със заповед по реда на Закона за устройство на територията. В тази ситуация настоящият съдебен състав счита, че не може да отмени с развитите по-горе мотиви разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗОС в частта на условието кандидатите да са български граждани, тъй като същата не е предмет на протеста – такава е само т. 1 на посочената алинея.

По съображенията, развити по-горе, свързани с текста на чл. 26, ал. 2 от КРБ, следва да бъдат отменени в частта на думата „български“ протестираните разпоредби на чл. 38, ал. 2 от Наредбата, според която право да кандидатстват за настаняване в жилища от фонд „Резервен“ имат български граждани, при които освен предпоставките по ал. 1 са налице и обстоятелствата, изброени в т. 1-4 на алинеята, и на чл. 44, ал. 1, т. 1 от Наредбата, според която в списъка по чл. 42, ал. 2 от ЗОС, отнасящ се до ал. 1, т. 2 от същия член на закона към жилищата за продажба се включват жилищата за настаняване под наем, чиито наематели отговарят на условието да са български граждани.

Според чл. 45 от ЗОС в резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години лица, жилищата на които са станали негодни за обитаване в резултат на природни и стихийни бедствия и аварии или са застрашени от самосрутване /т. 1/, и лица, в семействата на които са налице остри социални или здравословни проблеми /т. 2/. Нито в първоначалната, нито в последващите редакции на посочената разпоредба е съществувало, респ. съществува изискването лицата да са български

граждани и в този смисъл налице е несъответствие на разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от Наредбата в частта на думата „български“ с чл. 45 от ЗОС и чл. 26, ал. 2 от КРБ.

Според чл. 47 от ЗОС общинските жилища, предназначени за продажба, могат да се продават след решение на общинския съвет на правоимащи по Закона за уреждане правата на граждани с многогодишни жилищно-спестовни влогове, лица, чиито жилища се предвижда да бъдат отчуждени по реда на глава трета и други лица, отговарящи на условията за закупуване на общински жилища, определени в наредбата по чл. 45а, ал. 1, като цените на жилищата, предназначени за продажба, се определят от общинския съвет по критерии, установени в наредбата по чл. 45а, ал. 1, като продажбата не може да се извърши на цена, по-ниска от данъчната оценка на имота, а условията и редът за продажба на общински жилища се определят от общинския съвет в наредбата по чл. 45а, ал. 1. Подобно на чл. 45 от ЗОС, нито в първоначалната, нито в последващите редакции на чл. 47 от ЗОС е съществувало, респ. съществува изискването лицата да са български граждани и в този смисъл налице е несъответствие на разпоредбата на чл. 44, ал. 1, т. 1 от Наредбата в частта на думата „български“ с чл. 47 от ЗОС и чл. 26, ал. 2 от КРБ. Следва да се посочи и това, че съгласно чл. 29, ал. 3, изр. 2 от Закона за собствеността чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху сгради и ограничени вещни права върху недвижим имот в страната, освен ако със закон е установено друго, а както бе посочено, в специалния закон ЗОС няма условие наемателите и кандидатите за купувачи на общински жилища да са български граждани.

В горния смисъл на противоречие на условието за българско гражданство, уредено в Наредбата, с уредбата в нормативни актове от по-висока степен е Решение № 9150 от 4.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 4842/2018 г., II отд. и Решение № 150 от 27.06.2013 г. на КЗД по преписка № 242/2011 г., 3-ти ЗС.

Според протестираната разпоредба на чл. 38, ал. 1 от Наредбата в резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години лица с настоящ адрес в гр. Севлиево и непрекъсната адресна регистрация не по-малко от една година, когато: 1. жилищата им са станали негодни за обитаване в резултат на природни и стихийни бедствия и аварии, или са застрашени от самосрутване; 2. в семействата им са налице остри социални и здравословни проблеми. В допълнителния протест се навеждат доводи за противоречие с чл. 45 от ЗОС, в който няма условие в резервните жилища да се настаняват лица с адресна регистрация в съответната община.

Според коментирания вече текст на чл. 45 от ЗОС в резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години лица, жилищата на които са станали негодни за обитаване в резултат на природни и стихийни бедствия и аварии или са застрашени от самосрутване /т. 1, и лица, в семействата на които са налице остри социални или здравословни проблеми /т. 2/. Макар според чл. 45а, ал. 1 от ЗОС условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в жилищата по чл. 43 и 45 да се определят с наредба на общинския съвет, настоящият съдебен състав намира, че щом в специалния закон ЗОС е посочено какви лица могат да бъдат настанявани в резервни жилища, то в Наредбата, издадена по законова делегация на чл. 45а, ал. 1 от ЗОС, не могат да се предвиждат други ограничителни по своя характер условия към лицата. Освен това, съгласно чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, т.е. и извън предвиждането за настоящ адрес в гр. Севлиево и непрекъсната адресна регистрация не по-малко от една година, разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от Наредбата е незаконосъобразна, тъй като урежда вече уреден в нормативен акт от по-висока степен въпрос и следва да бъде отменена.

Според протестираната разпоредба на чл. 44, ал. 1, изр. 1 от Наредбата /ал. 1 представлява 1 изречение – бел. на съда/, в списъка по чл. 42, ал. 2 от ЗОС, отнасящ се до ал. 1, т. 2 от същия член на закона към жилищата за продажба се включват жилищата за настаняване под наем, чиито наематели отговарят на следните условия:

1. да са български граждани;
2. да отговарят на условията за настаняване, установени в глава втора от тази Наредба;
3. да са наематели на общинското жилище на основание настанителна заповед не по-малко от пет години;
4. ако са наематели на ведомствено жилище, да имат не по-малко от 5 години стаж без прекъсване в съответното ведомство;
5. жилища, чиито наематели са правоимащи спестители;
6. други, свободни от наематели жилища, невключени в списъците по чл. 42, ал. 2 от ЗОС, отнасящи се до ал. 1, т. 1, 3 и 4 от същия член на закона.

В допълнителния протест са навеждат доводи за противоречие с чл. 42, ал. 1 и 2 от ЗОС, тъй като в закона не е регламентирано определянето на едно жилище като такова, предназначено за продажба, в зависимост от условия, на които отговарят наемателите.

Съгласно чл. 42 от ЗОС, по своето предназначение общинските жилища са: 1. за настаняване под наем на граждани с установени жилищни нужди; 2. за продажба, замяна и обезщетяване на бивши собственици, чиито имоти са отчуждени за общински нужди; 3. ведомствени; 4. резервни /ал. 1/, като жилищата по ал. 1 се определят от общинския съвет по предложение на кмета на общината и могат да се променят съобразно потребностите в общината /ал. 2/. От посочения законов текст следва изводът, че предпоставките едно жилище да бъде определено като такова за продажба /чл. 42, ал. 1, т. 2 от ЗОС/ са: жилището да е общинска собственост и да е прието решение от съответния общински съвет, по предложение на кмета на общината, с което жилището да бъде определено като предназначено за продажба, замяна и обезщетяване на бивши собственици, чиито имоти са отчуждени за общински нужди. Дали наемателите на определено жилище отговорят на определени условия не е основание за определяне на жилището като предназначено за продажба. Съгласно чл. 47, ал. 1 от ЗОС лица, отговарящи на определени условия, могат да бъдат кандидати за закупуване на вече определени за продажба общински жилища.

Относно процедурата по приемане на процесната Наредба настоящият съдебен състав излага следните съображения:

Съгласно чл. 28 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесната Наредба редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година, проектът на нормативен акт заедно с мотивите, съответно доклада към него, се внася за обсъждане и приемане от компетентния орган. Според ал. 2 на чл. 28 мотивите, съответно докладът, съдържат: 1. причините, които налагат приемането; 2. целите, които се поставят; 3. финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4. очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива и 5. анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Според 3 на чл. 28, проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, съгласно изискванията по ал. 2, не се обсъжда от компетентния орган.

От представената по делото преписка по приемане на процесната Наредба се установява, че към проекта на Наредбата липсват каквито и да било мотиви или доклад по смисъла на чл. 28, ал. 2 от ЗНА. В предложението на Кмета на Община Севлиево за приемане на проекта на Наредбата /л. 10/ се говори общо за промяна в действащото законодателство, обществените условия и съвременните отношения, които правят наложително приемането на нова наредба. Това посочване обаче не може да изпълни

изискването за наличие на мотиви, респ. доклад, с посоченото по-горе съдържание. Не са посочени причини и в частност конкретни промени в действащото законодателство, които да обосновават приемането на изцяло нова наредба, а не изменение и/или допълнение на действащата към онзи момент такава. Липсва и посочване на целите, постигането на които се преследва с приемането на нова наредба, не са посочени новите положения, за да е видна отликата със съществуващата наредба, не са посочени финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, очакваните резултати от прилагането на предложението проект на наредба, както и анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Мотиви не се съдържат и в останалите документи по административната преписка. За да е незаконосъобразен подзаконовият административен акт поради липсата на мотиви не е необходимо да липсват мотиви въобще, а е достатъчно изложените мотиви да не отговарят на всички изисквания относно тяхното съдържание, регламентирани в чл. 28, ал. 2 от т. 1 до 5 – в този смисъл е Решение № 13033 от 1.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 9073/2016 г., 5-членен с-в. В Решение № 11674 от 5.11.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9747/2014 г., IV отд., оставено в сила с Решение № 2022 от 23.02.2016 г. на ВАС по адм. д. № 294/2016 г., 5-членен с-в, е прието, че задълженията на съставителя на проекта, предвидени в чл. 28, ал. 2 ЗНА, да включи определено съдържание в мотивите, респ. в доклада, са императивно зададени и целят гарантиране на принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност. По този начин ЗНА придава изключително значение на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт и възможността за предварителното му разгласяване и обсъждане с всички заинтересовани страни. Проект на нормативен акт, към който не са приложени мотиви, съответно доклад, по силата на ал. 3 на чл. 28 от ЗНА не следва да се обсъжда от компетентния орган. Проектът за подзаконов нормативен акт следва да бъде известен преди внасянето му за обсъждане. Заедно с мотивите, съответно доклада към него, същите трябва да са публикувани и да са станали достояние на всички заинтересовани лица, за да могат същите да се запознаят с тях и реално да упражнят правото си на предложението и становища по проекта. Описанието на съдържанието на нормативния акт не представлява мотиви по смисъла на чл. 28, ал. 2 ЗНА, в който смисъл са мотивите на Решение № 10207 от 27.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5604/2017 г., VIII отд. Доколкото нормата на чл. 11, ал. 1 от ЗНА определя, че отменяване на закон и неговото заменяване с нов, който се отнася до същата материя, се допуска само ако промените са многобройни и важни, то е логично да бъдат обосновани по чл. 28, ал. 2, т. 1 от същия закон причини, за приемането на изцяло нова Наредба /в този смисъл са мотивите на Решение № 3217 от 14.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 620/2018 г., 5-членен с-в/. Липсата на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила съгласно императивните изисквания по смисъла на чл. 28 от ЗНА, касаещи приемането на цялата Наредба, и представлява достатъчно основание за отмяната □. Изискването за наличие на мотиви към проектите за наредби и/или техните изменения и допълнения, съответно липсата им – за нарушение на административно-производствените правила съгласно императивните изисквания на закона, е признато в Решение № 9508 от 13.07.2009 г. на ВАС по адм. д. № 5999/2009 г., VII отд., Решение № 1963 от 12.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 6253/2013 г., III отд., Решение № 7903 от 21.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2885/2017 г., VIII отд., Решение № 10786 от 10.09.2018 г. на ВАС по адм. д. № 10812/2017 г., III отд. и др.

Като друго съществено нарушение на процедурата по приемане на процесната Наредба настоящият съдебен състав възприема и неспазването на изискването на чл. 26, ал. 2 от ЗНА, в относимата към момента на приемане на процесната Наредба редакция от ДВ, бр. 46 от 2007 година. Съгласно посочения законов текст, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния

орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта. От събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, че посоченото изискване на закона е спазено. Както бе посочено по-горе, файл с неизвестно съдържание и наименование Проект на нова „НАРЕДБА ЗА РЕДА И УСЛОВИЯТА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ЖИЛИЩНИ НУЖДИ, НАСТАНЯВАНЕ И ПРОДАЖБА НА ОБЩИНСКИ ЖИЛИЩА“ проект на Наредбата е публикуван на неустановена дата най-вероятно в сайта на Община Севлиево /л. 8/. Освен че липсват данни за съдържанието и мястото на публикация на въпросния файл, липсват каквито и да било данни, че на заинтересованите лица е предоставен срок, който по закон следва да е най-малко 14-дневен, за даване на предложения и становища по проекта. Във връзка с процедурата по приемане на нормативен акт и в частност на процесната Наредба, настоящият състав намира за необходимо да отбележи следното: Процедурата по изготвяне на проекти на нормативни актове съгласно Указ № 883 от 24.04.1974 година за прилагане на Закона за нормативните актове включва създаване на досие за всеки проект за нормативен акт, което отразява хода на изготвяне на проекта и се попълва от съставителя, а се съхранява от органа, издал акта, съгласно чл. 23, ал. 1 и 3 от Указа. Именно в това досие следва да се съдържат доказателства за всички действия, актове, волеизявления и др. във връзка с изпълнение на регламентираната процедура по изготвяне и приемане на проект на нормативен акт, а не те да се доказват с изготвянето на нарочни документи и разпечатки за нуждите на конкретното съдебно производство.

Допуснатите съществени нарушения в процедурата по приемане на процесната Наредба налагат отмяна на всички протестрани текстове, независимо дали е констатирано противоречие с нормативен акт от по-висок ранг, какъвто е случаят с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че чл. 10, ал. 1, т. 1, чл. 38, ал. 1, чл. 38, ал. 2 в частта на думата „български“, чл. 44, ал. 1, изр. 1 /което обхваща и протестираната разпоредба на т. 1 на чл. 44, ал. 1/ от Наредба за реда и условията за установяване на жилищни нужди, настаняване и продажба на общински жилища, приета от Общински съвет – Севлиево с Решение № 185 от 31.10.2012 година, е приета в предписаната от закона писмена форма, от териториално и материално компетентен орган, в кръга на неговата компетентност, при наличие на изискуемите от чл. 27 от ЗМСМА кворум и мнозинство, но при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с норми от по-висок ранг, поради което следва да бъдат отменени, каквото искане се съдържа в протеста.

Искането на протестиращата страна за присъждане на направени по делото разноски е своевременно направено и основателно предвид изхода на спора пред настоящата инстанция. Община Севлиево /предвид липсата на самостоятелен бюджет на общинския съвет и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и чл. 29а, ал. 1 от ЗМСМА/ следва да бъде осъдена да заплати в полза на протестиращата страна 40 /четиридесет/ лева дължими и заплатени такси за съобщаване на оспорването в „Държавен вестник“ по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ чл. 10, ал. 1, т. 1, чл. 38, ал. 1, чл. 38, ал. 2 в частта на думата „български“ и чл. 44, ал. 1 от Наредба за реда и условията за установяване на жилищни

нужди, настаняване и продажба на общински жилища, приета от Общински съвет – Севлиево с Решение № 185 от 31.10.2012 година.

ОСЪЖДА Община Севлиево да заплати на Окръжна прокуратура – Габрово сумата от 40 /четиридесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ не се чете

2. /п/ не се чете

**ВЯРНО С ОРИГИНАЛА ПРИ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГАБРОВО**

11.04.2019г.
(дата на заверката)

Съдебен секретар: